

לֹאֵה דַקְלִי הַנִּקְרָאת עֲבוּדָה זֹרָה. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְלִית שְׂרִיפָה
וְחִמְיּוֹת בְּכָל מְרַעִין דְּאַבְרִין דְּגוּפָא, אֶלָּא מְפָרָה וְלֹא
עוֹד אֵלּא שְׂאִין שְׂרִיפָה וְחִמְיּוֹת שְׂאֵר מִינֵי מַחְלוֹת אַבְרֵי הַגּוֹף אֵלּא רַק ע"י זֹאת הַמֶּרְה.
דְּאִיהִי אֲדִלִּיקָת בְּשִׁלְהוּבִין עַל עֲרִקִין דְּכַבֵּד, וּבְעִי
לְאוּקְדָא כָּל גּוּפָא מֵאַחֵר שְׂהִיא מְדִלִיקָה ע"י הַשְּׁלֵהֶבֶת אֵשׁ שְׁלֵה אֶת כָּל עוֹרֵקֵי
הַכֶּבֶד בְּשַׁעַת הַמַּחְלָה וּבִזָּה הִיא רוּצָה לְשִׁרוֹף אֶת כָּל אַבְרֵי הַגּוֹף. וְאִיהוּ בְּגִוּוֹנָא
דְּיִמָּא, כִּד אִיהוּ כְּעִים, דְּגִלִּי יִמָּא סְלָקִין עַד רְקִיעָא,
וּבְעוּ לְנִפְקָא מִגְּבוּלֵיִיהוּ, לְתַבְרָא (ס"א לְחֶרֶבָא) עֲלִמָּא וְהִיא
כְּדוּגְמַת גְּלִי הִים שְׂכַאֲשֵׁר הֵם זֹועֵפִים וְרוּעֵשִׁים אִז גְּלִי הִים עוֹלִים עַד הַרְקִיעַ וְהֵם רוּצִים
לְצֵאת מִגְּבוּלָם בְּכַדִּי לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם. אִי לֹאוּ שְׂכִינְתָּא, דְּאִיהִי
לְחוּלָה כְּחוּל דְּאַסְחָר לְיִמָּא, דְּלֹא נִפְקַת מִפּוּמָהָא וְאִם לֹא
הַשְׂכִּינָה שְׂהִיא שׁוֹמֶרֶת עַל הַחוּלָה כְּמוֹ הַחוּל הַשׁוֹמֵר אֶת הִים בְּכַדִּי שְׂמִימִיו לֹא יֵצֵאוּ מִשְׁפָּתוֹ
וְיַחְרִיבוּ אֶת הָעוֹלָם אִז הִיא נַחֲרַב הַגּוֹף, אוּף הֵכִי שְׂכִינְתָּא אֲסַחֲרַת
לְגוּפָא, וְסָמִיד לִיהּ וְלֹכֵן כְּדוּגְמַת כֶּךָ הַשְׂכִּינָה הִיא מַסְבֵּבֶת אֶת הַגּוֹף וְסוּעֶדֶת
אוּתוֹ בְּכַדִּי לְשׁוֹמֵר עֲלִיו מֵאֵלּוּ הַקְלִי שְׂבִסוּד הַמֶּרְה, בְּכֹחַ דְּאֵתָּ אָמַר, (תְּהִלִּים
מֵא) יְהוָה יִסְעָדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי וְהוּא בְּסוּד מִשׁ"כ 'ה' יִסְעֵדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי,
דְּהִינּוּ שְׂהַשְׂכִּינָה סוּעֶדֶת אֶתוֹ וּמִשְׁמֶרְתּוֹ בְּהִיּוֹתוֹ עַל עֶרְשׁ דְּוִי.

השכינה שורה על ראש החולה

וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהּ מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין, הַמְּבַקֵּר אֶת
הַחֹלָה, לָא לִיתִּיב לְמֵרְאֻשׁוֹתָיו, מְשׁוּם

דְּשְׂכִינְתָּא עַל רִישִׁיהּ [זח] ומשום כך ביארו בעלי המשנה [זו] ואמרו שהמבקר
את החולה לא ישב לצד ראשו מאחר שהשכינה שורה על ראשו. וְלֹא לְרַגְלָיו

דְּמִלְאֵךְ הַמָּוֶת לְרַגְלָיו וכן לא ישב לרגליו מאחר שמלאך המוות שוכן
למרגלותיו. הָאִי לֹא לְכָל בֵּר נֶשׁ, אֶלָּא לְבִינוּנִי והנה כל זה הוא

לֵאדָם בִּינוּנִי. אֲבָל לְצַדִּיק גָּמֹר, יְהוּה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוִי,
עַל רִישִׁיהּ. וְשְׂכִינְתָּא אֶסְחָר גּוּפִיהּ, עַד רַגְלָיו אבל בצדיק

גמור נאמר עליו 'ה' יסעדנו על ערש דוי', דהיינו שהשכינה מסבבת את כל גופו עד רגליו
ומשום כך המבקר יכול לישוב בכל מקום שירצה. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בְּיַעֲקֹב,

אור הרשב"י

ישב מראשותיו, משום שהשכינה על ראשו
(זכירה לחיים להר"ח פלאנזי).

[זו] כדאיתא בשבת דף יב עמוד ב' דאמר רב
ענן אמר רב: מנין ששכינה סועד את החולה
– שנאמר ה' יסעדנו על ערש דוי. תניא נמי
הכי: הנכנס לבקר את החולה לא ישב לא על
גבי מטה ולא על גבי כסא אלא מתעמף
ויושב לפניו, מפני ששכינה למעלה
מראשותיו של חולה, שנאמר ה' יסעדנו על
ערש דוי. ואמר רבא אמר רבין: מנין
שהקדוש ברוך הוא זן את החולה – שנאמר
ה' יסעדנו על ערש דוי.

[זח] ובבבדי להבין את מאמר הבא נקדים
לבאר שיש ג' חלוקות בחולה א' צדיק גמור,
שבחוליו השכינה סובבת את כל גופו וגם
סביב לרגליו, ולכן המבקר יכול לשבת
סביב החולה בכל מקום שירצה. ב' רשע
גמור, בחוליו מלאך המות סובבו מכל צד
ולכן המבקר יכול לשבת בכל צד. ג' בינוני,
בחוליו השכינה היא על ראשו בלבד, ולכן
המבקר צריך לחלוק כבוד לשכינה ולכן אין
לו לישוב למראשותיו של החולה, ומכיון
שרוב העולם נקראים בינונים, אז לכן בכל
חולה יש לישוב בצדו כבינוני וזהו הפשט
בגמרא (שבת י"ב ב') המבקר את החולה לא

(בראשית מט) וַיֵּאסֹף רַגְלָיו אֶל הַמָּטָה, וְדָא שְׂכִינָתָא
 דְּאֶתְמַר בִּיהּ, (ישעיה סו) וְהָאֶרֶץ הָדָם רַגְלֵי וּמִשּׁוּם כֵּךְ נִאמַר בִּיעֻקֵּב
 וַיֵּאסֹף רַגְלָיו אֶל הַמָּטָה, דְּהֵינֵנו שְׂכֵל רַגְלָיו הִיוּ שְׂמֹרֹת וְאִסּוּפֹת בְּסוּד הַמָּטָה שֶׁהִיא
 הַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָאֶת מִיטָתוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה מִבְּלִי שִׁיתֵּאֱחָזוּ בּוֹ הַקְּלִי, כִּי עַל הַשְׂכִּינָה נִאמַר 'וְהָאֶרֶץ
 הָדָם רַגְלֵי', דְּהֵינֵנו שֶׁהַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָאֶת אֶרֶץ הִיא בְּסוּד הָדָם הַכְּסָא וּמָטָה לז"א. לְרִשְׁעָ
 נִמּוֹר, מִלְּאָךְ הַמּוֹת אֶסְחָר לִיהּ בְּכָל סְטָרָא אִמְנֵם רִשְׁעָ גִּמּוֹר
 מִלְּאָךְ הַמּוֹת מִסְבָּבוּ בְּכָל צַדִּיּוֹ וּלְכֹן הַמְּבַקְרוּ יִכּוֹל לִישֵׁב בְּכָל צֶדֶד. וְדָא יֵצֵר הָרַע,
 דְּמִלְּאָךְ הַמּוֹת אֶסְחָר לִיהּ בְּכָל סְטָרָא וְזֶה הֵי צֵר הָרַע הוּא סוּד
 מִלְּאָךְ הַמּוֹת הַמְּסַבָּבוּ מְכָל צַדִּיּוֹ, תְּרַבָּא דִּילֵיהּ, דִּפְנֵי מוֹרִיקוֹת,
 בְּטַפָּה חֲדָא מֵאִינוֹן תִּלְתַּת טַפּוֹת, דִּזְרִיק בִּיהּ וּמִטִּיפַת הַמְּרָה
 הַתְּלוּיָהּ בַּחֲרֵב שְׁלוֹ פְּנֵי מוֹרִיקוֹת וְהוּא מִטִּיפָה אַחַת מִג' טִיפּוֹת שְׁזוֹרֵק בּוֹ מִלְּאָךְ הַמּוֹת [לז].
 חֲדָא הוּא דְּכֶתִיב, (מְשַׁלִּי ה) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעְנָה וְזֶהוּ מִש"כ
 בַּפְּסוּק 'וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעְנָה', דְּהֵינֵנו שְׁבִסּוֹף יֵצֵר הָרַע מִרְכָּל עֵנָה אֶל הָאָדָם. כְּבִיד
 דָּא דְּכוֹרָא. יוֹתֶרֶת הַכְּבִיד נּוֹקְבָא וְהֵם הַסּוּד שֶׁל הַכְּבִיד שֶׁהוּא הַסְּמָא"ל
 הַזֶּכֶר וְיוֹתֶרֶת הַכְּבִיד שֶׁהִיא הַלִּילִי"ת הַנִּקְבָּה. (ע"כ רַעִיא מִדְּהִימְנָא).

אור הרשב"י

מִרְה תְּלוּיָהּ בּוֹ, כִּיּוֹן שְׁחֹלָה רֹואֶה אוֹתוֹ
 מִזְדַּעֻזֻע וּפּוֹתַח פִּיּוֹ וְזוֹרֵקָה לְתוֹךְ פִּיּוֹ, מִמְּנָה
 מֵת, מִמְּנָה מִסְרִיחַ, מִמְּנָה פְּנֵי מוֹרִיקוֹת.

[לז] כְּדֵאִיתָא בְּעֵבֻדָּה זֶרֶה דָּף כ' עֲמוּד ב'
 אִמְרוּ עָלָיו עַל מִלְּאָךְ הַמּוֹת, שְׂכֹלוּ מִלָּא
 עֵינַיִם, בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל חוֹלָה, עוֹמֵד מֵעַל
 מִרְאשׁוֹתָיו וְחִרְבוּ שְׁלוּפָה בִּידוֹ וּמִיפָה שֶׁל

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

זהר

השינה רמוזה באחד מששים במיתה

קִיבָּה, אִיהוּ דִּרְגָא חָד מִשְׁתִּין דְּמוֹתָא. וְדָא אֶתְקַרֵּי

תִּרְדָּמָה ומביא הרעיא מהימנא ציטוט מהזהר שמבואר שהקיבה היא

אחת מששים במיתה מאחר שהקיבה מביאה את השינה [לח] שהיא אחת מששים במיתה,

וזו השינה היא נקראת תרדמה. **עֲסִיטְרָאָה** (נ"א עֲסִיטְרָא), **דִּרְגָא**

שְׁתִּיתָאָה דְּמִלְאךְ הַמּוֹת וזה המלאך עסירט"א הוא הממונה על התרדמה,

והיא המדרגה הששית של מלאך המוות מתוך ז' היכלות, שזה המלאך הוא ממונה בהיכל

השני מלמטה שהוא ההיכל השישי מלמעלה (רמ"ק). **וּמִנּוּ דְּאֵתִי מֶרְחִיק,**

אִיהוּ מִפְּטָרָא דְּמוֹתָא. וְלֹא מוֹתָא. חָד מִשְׁתִּין

דְּמוֹתָא [לט] ומתוך שזה המלאך הממונה על השינה הוא בא מרחוק מההיכל השישי,

אז לכן הוא רק מצד המוות והוא לא מוות ממש, ומשום כך זה השינה רמוזה באחד מששים

במיתה ולא מיתה ממש.

אור הרשב"י

[לח] כדאיתא בברכות דף סא עמוד ב' קיבה אחד מששים, אלו הן: אש, דבש, ושבת,

ישנה, אף נעור. נעור הישן, ישן הנעור – נמוק

והולך לו. תנא: אם שניהם ישנים או שניהם

נעורים – מיד מת.

[לט] כדאיתא בברכות דף נז עמוד ב' המשה למיתה, הלום – אחד מששים לנבואה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000